

Sveriges riksbank
Direktionen

Datum 2007-02-28
Dnr 32-2006-0494

Riksrevisionens granskning av Sveriges riksbank 2006

Inledning

Riksrevisionen har granskat Sveriges riksbanks årsredovisning, beslutad 2007-02-08, för räkenskapsåret 2006. Riksrevisionen har 2007-02-09 avgivit revisionsberättelse avseende Riksbanken för 2006.

Syftet har varit att bedöma om redovisningen och underliggande redovisning är tillförlitlig och räkenskaperna rättvisande samt om ledningens förvaltning följer tillämpliga föreskrifter och särskilda beslut. Revisionsberättelsen var enligt standardutformning vilket innebär att Riksrevisionen funnit årsredovisningen i allt väsentligt ge en rättvisande bild av verksamheten. Riksrevisionen har även tillstyrkt ansvarsfrihet för Riksbankens ledning.

Utöver vad som framgår av revisionsberättelsen vill Riksrevisionen fästa direktionens uppmärksamhet på nedanstående iakttagelser och framföra nedanstående rekommendationer. Riksrevisionen har, liksom tidigare år, för avsikt att som en del av nästa års årliga revision följa upp hur banken internt t.ex. genom olika beslut agerar till följd av att ha tagit del av och dragit egna slutsatser efter Riksrevisionens avrapportering.

Företrädare för Riksrevisionen var närvarande vid direktionens sammanträde 2007-02-08 och framförde därvid det huvudsakliga innehållet i föreliggande skrivelse.

Uppföljning av åtgärder till följd av föregående års skrivelse

Riksrevisionen har, liksom tidigare år, som en del av detta års revision gjort en uppföljning av bankens åtgärder med anledning av de rekommendationer som Riksrevisionen lämnade avseende årsredovisning och intern kontroll föregående år. Riksrevisionens allmänna uppfattning är att banken väl beaktat dessa rekommendationer i den utsträckning detta ansetts effektivt.

Förtydligande av redovisningsregler

Riksdagen beslutade den 27 oktober 2004 att de silverfärgade 50-öres mynten skulle upphöra vara lagliga betalningsmedel efter den 31 december 2005. Riksbanken har per den 19 december 2005 beslutat att inte lösa in de silverfärgade 50-öres mynten efter 31 maj 2006. Riksbanken har som en följd av detta beslut under år 2006 intäktsfört ca 129 mnkr avseende silverfärgade 50-öres mynt.

Riksrevisionen har inte kunnat fastställa att det av gällande redovisningsregler för riksbanken framgår hur sådana transaktioner skall bokföras. Riksrevisionen har erfarit att banken följt tidigare praxis från mitten på 1990-talet då det senast förekom att beslut togs om att sedlar eller mynt inte skulle lösas in och i enlighet med dåvarande praxis intäktsfört beloppet.

Riksbanken redovisar även, såsom ingående i sedelskulden, ogiltiga sedlar till ett värde av 2 178 mnkr. Denna post avser sedlar som upphört att vara lagliga betalningsmedel men som Riksbanken fortfarande löser in om särskilda skäl finns.

Redovisningsreglerna omfattar inte heller regler för hur innehav av icke giltiga sedlar skall bokföras. Det kan antas att inte samtliga utestående ogiltiga sedlar och mynt kommer att inlösas av riksbanken.

Riksrevisionen har noterat att andra centralbanker, i den mån detta anges i deras offentliga räkenskaper, tillämpar olika principer för hantering av ogiltiga sedlar och mynt. Det förekommer att ogiltiga betalningsmedel intäktsförs direkt, eventuellt i kombination med en reservering för den sannolika kostnaden för inlösen, baserad på erfarenhet. Det förekommer dock även att hantering görs i enlighet med Riksbankens tillämpade modell. Centralbanker som har att följa IFRS (International Financial Reporting Standards) redovisningsregler skriver normalt bort skulden vid beslut om ogiltighet varvid dock en bedömning baserad på erfarenhet och förväntningar görs av framtida skuld för frivillig inlösen.

Riksrevisionen har inget att erinra mot de principer som banken följt, men rekommenderar banken att komplettera sitt regelverk om hur olika beslut om sedlar och mynts giltighet skall behandlas i redovisningen.

Redovisning av förbindelser med IMF

Riksbanken har såsom medlem i IMF (Internationella valutafonden) ett antal mellanhavanden med IMF. Dessa uttrycks i s.k. SDR (Särskilda dragningsrätter), som är en konstruerad korg av olika valutor. Mellanhavandena är öppet redovisade i årsredovisningen och representerar betydande belopp i årsredovisningen.

IMF har funnits en längre tid och dess betydelse och tolkningen av dess roll har förändrats under åren, och det kan inte uteslutas att framtiden kan innefatta ytterligare modifieringar.

För att förstå transaktionsflödena med IMF krävs ingående kunskap om IMF:s uppbyggnad och processer.

Mot denna bakgrund rekommenderar Riksrevisionen att banken, under 2007, överväger att besluta om att dokumentera den kunskap som bankens befattningshavare har avseende bankens ekonomiska relationer till IMF samt därav följande eventuella riskexponering, värderings- och redovisningsprinciper.

Intern kontroll i redovisningen av finansiella transaktioner i Dimension

Riksrevisionen har som ett led i granskningen av tillgångsförvaltningen även genomfört en kompletterande granskning av den interna kontrollen i redovisningen av finansiella transaktioner i systemet SimCorp Dimension. Granskningen utgör en uppföljning av föregående års granskning.

Granskningen har till stor del verifierat den generella bedömningen att en god intern kontrollmiljö föreligger i banken och att de förslag till förbättringar som gavs föregående år har åtgärdats eller är föremål för pågående åtgärder för att stärka den interna kontrollen.

I samband med årets uppföljningsgranskning har Riksrevisionen noterat att banken har anledning att se över hanteringen av systemdokumentation.

Riksrevisionens övriga noteringar från granskningen

Utöver ovan redovisade noteringar har Riksrevisionen till berörda avdelningar och befattningshavare inom banken förmedlat Riksrevisionens detaljerade noteringar för kännedom.

Revisionsrådet Filip Cassel har beslutat i detta ärende. Revisionsdirektör Jonas Hällström har varit föredragande.

Filip Cassel

Jonas Hällström

Kopia för kännedom:
Riksbanksfullmäktige